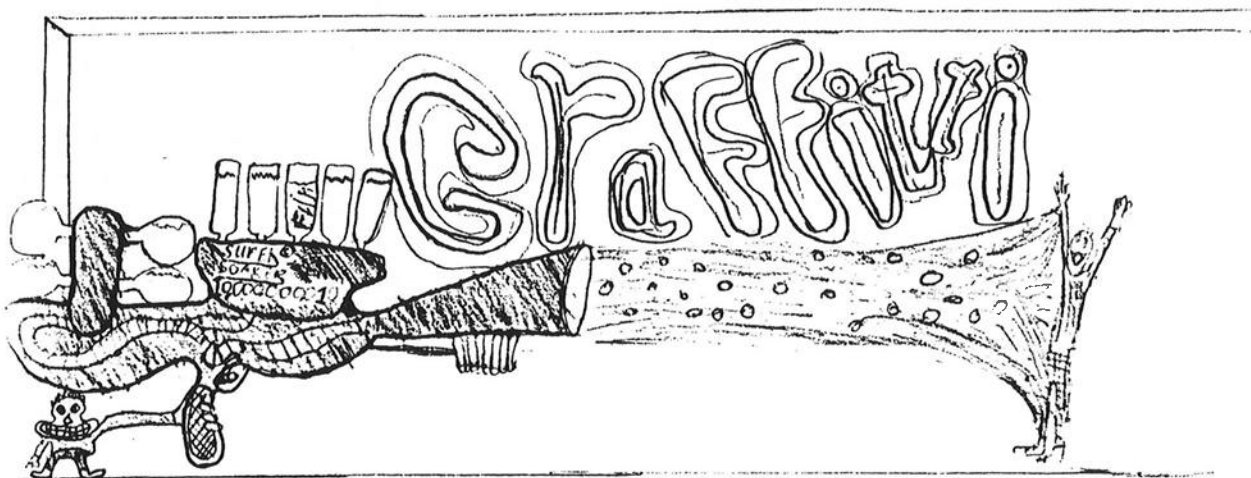

grofweg steeds op neer.

Hoewel, één tip voor de klassieke Hollandse hutspot is wel aardig, afkomstig uit het beroemde kookboek van de Amsterdamsche Huishoudschool. Kook niet alle wortelen, maar rasp een deel en voeg die geraspte wortelen als allerlaatste toe, na het stampen. De pot schaft dan een iets steviger en smaakvoller maal. Weer wat geleerd.

Hutspot, kortom, is wat je ervan wilt maken en alles is goed. Hoewel, vorig jaar trof ik in de Fagelstraat op 3 oktober 's avonds een hutspot aan die op smaak was gebracht met Indische kruiden. Dat riekt een heel klein beetje naar blasfemie, vind ik. Maar laat overigens niemand zich geremd voelen in die prachtige, traditierijke jaarlijkse titanenstrijd om de Gouden Stamper!

Onderstaande tekening over graffiti is gemaakt door Flin Nortier, 12 jaar, Fagelstraat 41

Thema: vrijwilligerswerk

IN HET BESTUUR VAN DE BADMINTONCLUB

Emily Groenewegen

Ik vind badminton een heerlijke sport. Je bent steeds aan het bewegen, krijgt het er vreselijk warm van en bent na twee uur sporten behoorlijk moe. Bovendien kan ik er mijn agressie in kwijt. Een potje schelden hoort niet, maar tegen zo'n stom shutteltje wat je net mist kan je wel even tekeer gaan. Ach en de nette mensen waar ik mee speel, weten dat het niet voor hen is bedoeld. Maar dit stukje gaat over vrijwilligerswerk. Toen ik 4 jaar bij de club zat, werd ik op eens apart genomen door de leider van de avond. Of ik secretaris van het bestuur wilde worden. Ik heb er toen ja op gezegd, omdat ik de sport een warm hart toedraag en best een paar jaar me wil inzetten voor de club. Een beetje bestuurervaring opdoen bovendien. Gelukkig kan je op zo'n moment niet

echt overzien waar je ja op zegt, want dit baantje kost me veel tijd. Zoals alle sportclubs op het moment, gaat het ledental achteruit en stijgen de kosten. Dus is het een klus de club draaiende te houden. Plus dat zo'n club draait met alleen vrijwilligers. Als bestuur moet je dat trekken. Zo loop ik nu druk folders in jullie bussen te stoppen om je te wijzen op de mogelijkheid te badmintonnen bij ons in de buurt. Als je al jaren aarzelt of badminton voor jou niet de sport is en tussen de 8 en 65 jaar bent, kan je op vrijdagavond (jeugd tussen 17.30 en 20.30 uur en volwassenen daarna tot 23.00 uur) komen spelen in de Apollohal in Oegstgeest. Nog meer informatie over badmintonclub Oegstgeest bij Emily Groenewegen, tel. 5174705.

KINDERDAGVERBLIJF

Marjanne Bontje, Fagelstraat 42

Sinds twee jaar ben ik bestuurslid van Krullebaar, hét kinderdagverblijf in de Raadsherenbuurt. Onze zonen Siard en Idse maakten en maken gebruik van de opvang daar. Betrokkenheid van ouders vind ik belangrijk en als bestuurslid denk ik een bijdrage te leveren aan het reilen en zeilen van de instelling. Door mijn studie pedagogiek en mijn huidige werkervaring heb ik hen iets te bieden en anderzijds het kijkje achter de schermen van de praktijk van de kinderopvang een boeiende ervaring.

Als bestuurslid heb ik mij bijvoorbeeld bezig gehouden met het pedagogisch beleid van de instelling en een reglement voor een ouderaad. Daarnaast mag ik ook de cadeautjes kopen voor het personeel en ook dat vind ik leuk, omdat mijn waardering groot is voor wat werkers in de kinderopvang doen. Hun inzet en motivatie, liefde en aandacht voor de kinderen zijn enorm en zij zijn steeds bezig zich verder te ontwikkelen, te professionaliseren en dat spreekt mij erg aan.

VRIJWILLIGERSWERK 1

Joyce Hes, Hogerbeetsstraat 8

Hoewel er in het verleden perioden waren dat ik vrij veel aan vrijwilligerswerk heb gedaan, met name als lid maar ook als voorzitter van vrijwilligersorganisaties, is het de laatste tijd nogal rustig op dat front. Daarom wil ik hier liever in meer algemene zin praten over vrijwilligerswerk en het belang ervan.

Terwijl aan de ene kant onze samenleving letterlijk aan elkaar hangt van vrijwillig(ers)werk, wordt dit werk tegelijkertijd vaak volstrekt ondergewaardeerd. Hoe komt dat?

Het heeft volgens mij te maken met de overwaardering van geld en betaling, maar ook met het door Aafke Komter geïntroduceerde begrip "macht van de vanzelfsprekendheid". Neem nou ons buurtje. Iedereen vindt het toch vanzelfsprekend dat De Raadsheer regelmatig in de bus valt, dat er een 3-oktober-maaltijd wordt georganiseerd of ieder jaar een Koninginnedagviering op het Rozenpleintje of een voorstelling voor kinderen in de Leidse Hout. Voor ons buurtbewoners zijn ze vanzelfsprekend geworden, die verworvenheden die onze buurt zo aantrekkelijk maken: een basisschool op loopafstand, een speeltuinvereniging vlakbij en een eigen tennisvereniging de Leidse Hout. Maar wie zijn de stille krachten - om met Couperus te spreken - die die school, die nu zo goed draait, hebben opgezet en wie zorgen nu door hun betrokkenheid voor de hoogst noodzakelijke fine fleur? Wie is klasse-ouder, wie leesmoeder, wie doet wat met de kinderen als een meester trouwt, wie rijdt de kinderen naar de kinderboerderij, wie wil in de ouderraad, de medezeggenschapscommissie, etc. etc.?

Een frappant voorbeeld van het succes van vrijwilligerswerk is het schoolschaken op de Woutertje Pieterseschool. Vrijwilligerswerk van voornamelijk één buurtgenoot, die daarvoor tot op heden geen lintje heeft ontvangen, maar er wel door zijn vasthoudendheid voor heeft gezorgd dat zoveel kinderen plezier kregen in het schaken en inmiddels zelfs doorstoten naar de nationale top.

Bij sportclubs zoals de tennisclub val ik voortdurend van de ene verbazing in de andere. Slechts een paar mensen die bergen verzetten, competities organiseren, een weekend in Duinrell, barbecues, pannenkoekenfestijnen, etc. En toch, oogsten ze daarbij wel altijd voldoende waardering?

Het is met vrijwilligerswerk als met de gezondheid. Als je lijf en leden het normaal doen let je er niet op. Pas als je een ziekte krijgt realiseer je je hoe belangrijk gezondheid is. Zo is het ook met vrijwilligerswerk. Onze buurt draait er op en maakt deze tot een unieke, gezellige, kleine gemeenschap waarin ik graag oud wil worden. Een buurt, zo verschillend van andere wijken in grote steden, wijken in verval en onder druk, die één ding gemeen hebben: weinig sociale cohesie en weinig betrokkenheid van hun bewoners.

Misschien is het een idee om van 1 mei, de dag van de arbeid, nu het socialisme toch wat over zijn hoogtepunt heen is, een dag van het vrijwilligerswerk te maken, waarin een ieder die zich onbetaald verdienstelijk maakt voor een kleinere of grotere gemeenschap eens extra in het zonnetje wordt gezet.

De Geuzen treffen een volledig uitgemergelde bevolking aan. Eenderde van de Leienaars is de hongerdood gestorven. Het verklaart de prominente plaats die voedsel inneemt bij de viering van Leidens Ontzet. De haring en het wittebrood zijn meegebracht door de Geuzen. En de hutspot? Die laat zich moeilijker traceren. Het draait om een ketel, zoveel is zeker, een grote pot die is gevonden in een der Spaanse schansen, de Lammenschans. Maar wie heeft die pot gevonden? En wat zat erin? Het mysterie zal wel altijd onopgehelderd blijven.

De historische bronnen wijzen twee vindsters aan: de dertienjarige Cornelis Joppensz en de oudere wachtmeester van de schutterij Cornelis Ghijsbrechtsz. Schaeck. Feit is dat de ketel eeuwenlang in bezit is gebleven van de familie Schaeck, waarna dit beroemde stuk huisraad is geschonken aan Museum de Lakenhal en er nog altijd een bescheiden pronkstuk vormt.

Dit beeldje nabij station Lammenschans herinnert aan het verhaal van de dertienjarige Cornelis Joppensz, de weesjongen die de hutspot zou hebben gevonden.

De inhoud van de ketel laat zich nog moeilijker raden. "Onze" hutspot - gemaakt van penen, uien, aardappelen en klapstuk - zal het beslist niet geweest zijn. De aardappel was nog niet tot de Nederlanden doorgedrongen. Culinaire onderlegde historici hebben er talloze oude Spaanse kookboeken op nageslagen om een gerecht te vinden dat in de buurt zou kunnen komen van de Hollandse hutspot. Een soepige stoofschotel, ollapodrida, lijkt er nog het meest op: een mengsel van verschillende soorten vlees, gevogelte, groente en linzen. Rot-vleespot, zo luidt de letterlijke vertaling van deze oorspronkelijk uit Castilië afkomstige specialiteit.

Het is een aardig verhaal. Maar zou de Spaanse militaire kok in die blubberige schans net buiten Leiden werkelijk naar oud recept hebben gekookt? Of vulde hij zijn ketel slechts met water en al het eetbare dat hem voor het mes kwam? Vele theorieën blijven mogelijk.

De Leidsche Courant schetste op 3 oktober 1862 de inhoud van de Spaanse pot als volgt, een recept uit 1574 citerend: "Neemt schape- of kalfsvlees, wasch het schoon en hackt het fijn en doet daer groen kruyt en pinksternakelen (nu pastinaken, witte wortels) of gestoofde pruymen ende sap van limoenen, oft oraengen oft citroenen toe, oft een pint stercken en claren azyn, mengtse samen, ende steltse op 't vier en laet se sieden en doet er gingember en sucer toe en ghy sult eenen schoonen huspot bereyden."

De pastinaken duiken ook op in ander recept, van veel later datum, dat ik kreeg van een collega. De basis wordt gevormd door wortelen, pastinaken, uien en knolselderij. Men voegt dobbelsteentjes magere spek en blokjes salami eraan toe. Het geheel wordt op smaak gebracht met zout, peper, kummel, tijm en salie en gestoofd in witte wijn. Spaans-Leidse husselpot, zo zou deze schotel heten.

De culinair publiciste Anne Scheepmaker heeft zelfs een heel boekje gewijd aan de Leidse feestmaaltijden, Koken op 3 oktober (uitgeverij BZZTôH, 1990). Zij beschrijft meer dan zestig hutspot-achtige recepten uit bijna 25 landen. Het leest heel allemaal heel smakelijk, maar na een bladzijde of wat wordt het toch wat monotoon. Men neme een pan en men mikke er wat in - daar komt het

een wandelpark in Leiden. Het geld werd in beheer gegeven aan een stichting die in 1928 al 80.000 gulden bijeen had gebracht. De Apeldoornse architect K.C. van Nes, ook bekend van zijn werk in de Leidse Hortus Botanicus, kreeg opdracht het landschapspark te ontwerpen. Voor het symbolische bedrag van één gulden stelde de gemeente een stuk grond ter beschikking van 15 hectare. Een boerderij en enkele bollenvelden moesten

HET HUTSPOT-MYSTERIE

Wie vond de ketel in de Lammenschans en wat zat erin?

Gijsbert van Es

Sommige verhalen blijven prachtig, ook al worden ze jaar na jaar opnieuw verteld. Dat geldt voor het Kerstverhaal, voor de 'legenden' rondom Sinterklaas en Zwarte Piet, voor oude familieverhalen over eigenwijze grootvaders en standvastige grootmoeders. Verhalen verbinden mensen. Mensen die nu leven, vinden elkaar in oude verhalen over mensen die hebben geleefd. Dat zijn de allermooiste verhalen: aangedikt door mondelinge overlevering, aangescherpt door selectief geheugen.

Op 3 oktober 1574 - om maar eens zo'n oud verhaal te vertellen - breekt een Geuzenvloot het Beleg van Leiden dat vier maanden heeft geduurd. Het zijn de eerste jaren van de Opstand tegen het Spaans-Roomse gezag, een strijd die later als Tachtigjarige Oorlog te boek komt te staan.

In 1566 als 'beeldenstorm' begonnen in het West-Vlaamse land, verbreidt de onrust zich naar alle windstreken, zoals ook naar de Hollandse steden. De Koning van Spanje, Filips II, slaat tactloos en meedogenloos terug. Een jaar na de beeldenstorm begint het terreurbewind van de Hertog van Alva. Zonder succes. Het verzet tegen de Spaanse Furie zwelt aan. Op 1 april 1572 trekken Watergeuzen het stadje Den Briel binnen. Deze ongeordende bende van protestantse edelen, schuim der natie en huurlingen, die strijdt aan de zijde van de prins Willem van

verdwijnen; een andere boerderij werd in het park opgenomen. De Leidse Hout werd aangelegd door mannen die deelnamen aan een werkverschaffingsproject, onder toezicht oog van twee opzichters. Op 17 september 1928 ging de eerste spade de poldergrond in, een jaar later plantte burgemeester Van de Sande Bakhuyzen de eerste boom. Op 1 juli 1931 werd de Leidse Hout officieel geopend, deze zomer precies 65 jaar geleden.

Oranje, geeft hiermee het startschot voor een onafhankelijkheidsoorlog avant la lettre. Alle Hollandse steden - behalve Amsterdam, Goes en Middelburg - kiezen openlijk de zijde van Willem de Zwijger.

Oorlog in die dagen is niet zo zeer een kwestie van landjepik, maar van strijd om steden. De Spanjaarden slaan keihard terug, met plunderingen en slachtpartijen, onder meer in Mechelen, Zutphen en Naarden. Haarlem valt in juli 1573 weer in Spaanse handen, na een beleg van ruim een half jaar. In Alkmaar daarentegen "begint de victorie". Op 8 oktober 1573 vluchten de Spaanse belegeraars voor het water nadat de "Oranje-troepen" de dijken hebben doorgestoken.

Na Haarlem en Alkmaar duikt Leiden op in de vaderlandse verhalen uit die dagen. Op 31 oktober 1573 begint de belegering van de Sleutelstad. Ruime voorraden noodrantsoen houden de bevolking op de been. Eind maart 1574 lijkt het gevaar afgewend. De Spaanse troepen trekken naar het zuiden, wat zal uitmonden in de Slag op de Mokerhei. Twee maanden later keren ze weer terug voor de poorten van Leiden. Een tweede, nu onverwachte belegering begint. Zoals bij Alkmaar steken "Oranje-mannen" de dijken door. Maar door lage waterstanden in Maas en IJssel zou het nog tot begin oktober duren voordat de Spanjaarden uit hun schansen worden verdreven en de Geuzen met hun platte schepen de stad kunnen binnenvaren.

DE ZOMER VAN BERTUS

Wil Ballego, Rijsburgerweg 133

Bertus was een oude hond
Van dertien hondenjaren,
Doof en blind en slap ter been
Met pluizig lange haren.
Ook hij wilde wel heel even
Een hondenleven leven.

Op zijn baas, die altijd dronken was,
Kon hij beslist niet bouwen.
Diens wisselende stemmingen
Beschaamden zijn vertrouwen.
Dus ging de oproep rond :
"Tehuis gezocht voor oude hond".

"Te oud" zeiden de mensen,
"Die collie gaat gauw dood
En als dat eens gebeuren zal
Is mijn verdriet zo groot".
Nog even door te leven
Werd Bertus niet gegeven.

Toch vond hij onderdak
Vlak bij de Leidsche Hout
En als hij naar het veld ging
Gedroeg hij zich niet oud.
En zo ervoer hij even
De vreugde van het leven.

Die zomer was voor Bertje !
Het werd zijn laatste keer,
Want toen de winter aanbrak
Was Bertus er niet meer.
Gelukkig heeft hij even
In vertrouwen kunnen leven.

VRIJWILLIGERSWERK 2

Gera Jansma - van Schouwenburg,
Van Oldenbarneveltstraat 26

Hoewel ik niet behoor tot de categorie mensen, die in het georganiseerde vrijwilligerswerk diensten draait - mijn petje af voor al die inzet - , wil ik toch aan het verzoek van de redactie om een bijdrage voldoen. Veel van wat ik in mijn leven deed en nog

doe kwam op de één of andere manier op mijn weg. Dan is er de afweging: hoe urgent is de kwestie, is er een oplossing via familie, vrienden of instanties, en last but not least: kan ik het aan en hou ik het vol? Vooral in verband met het laatste moet ik steeds kritischer zijn.

In het kader van de Vereniging van Vrijzinnige Hervormden heb ik een taak in de zogenaamde "sociale commissie". Diegenen uit onze gemeenschap, veelal ouderen, die wat extra aandacht nodig hebben, worden geregeld bezocht. We hebben ieder onze vaste klanten, vergaderen van tijd tot tijd om onze gedragslijnen te kunnen bepalen of bij te stellen. Onze predikante, Marian Driessen, is altijd aanwezig en bezoekt vooral de zieken en de stervenden. Maar ook degenen die naar een zorghuis verhuizen of die moeite hebben met de rouwverwerking van een overleden partner hebben zowel van haar als van ons aandacht nodig. Ook de prettige momenten worden echter niet vergeten, als verjaardagen enz. Het aantal mensen, voor wie ik functioneer is wat teruggelopen en dat hou ik zo, omdat ik er enkele jaren geleden een taak bij kreeg.

Oudere vrienden van mijn man en mij hadden één dochter, die als kind een hersenbeschadiging opliep. De laatste jaren dat haar moeder nog leefde sprong ik al in bij de zakelijke beslommeringen in en om het huishouden. Nadat de moeder in een verpleeghuis terechtkwam, moest er voor de dochter, die ik Marike zal noemen, een oplossing worden gezocht. Het eigen huis

werd opgedoekt en Marike, die in geen enkel circuit paste, kreeg een kamer in een uitstekend verzorgingshuis in haar eigen buurt, hier in Leiden. Ze was net 65 jaar. Na de dood van haar moeder op 94-jarige leeftijd, heb ik het curatorschap over Marike als taak op me genomen. Naast de algehele financiële zorg (het Kantongerecht eist een jaarlijkse nauwkeurige afrekening) vraagt de persoonlijke begeleiding veel aandacht. We zijn nagenoeg even oud, voor Marike ben ik nu de vriendin, die ze vertrouwt en aan wie ze op haar manier gehecht is. Voor mij is ze een groot kind.

Behalve bij de buurtwinkel-van-vroeger waar ze elke dag een boodschapje doet - de stapel panties rolt haast de kast uit - moet ik vanwege haar geringe zelfredzaamheid eigenlijk alles in de gaten houden, zoals: kleren met haar kopen, naar de oogarts, zakgeld geven enz. enz. Ze ziet er keurig uit, heeft honderd kettingen en ringen die ze overdadig, maar niet eens zonder smaak uitzoekt bij haar kleding. Toch is ze redelijk gelukkig, dank zij de activiteiten in het tehuis, de collectie dokterromannetjes en de puzzelboekjes, die ze doorploetert. Ze belt geregeld en ik ga met haar op stap.

Soms zucht ik wel eens, maar als ik zie hoe dankbaar ze is voor elke attentie, helpt me dat om verder te gaan met deze taak.

Vrijwilligerswerk? Ach....

ACTIE OPA

De oud papier container op het Rozenpleintje (Johan de Wittstraat) staat vanaf 1 oktober daar elke eerste dinsdag van de maand. De opbrengst van deze oud papieractie komt ten goede van Terre des Hommes en Artsen zonder Grenzen.

(Ook dit betreft vrijwilligerswerk)

BIBLIOBUS WEER TERUG!

Maarten van der Plas, Hogerbeetsstraat 5
Een goede herinnering, vrijdagavond met mijn oudste dochttertje naar de Bibliobus bij de Leidse Houtschool.

Acht jaar geleden verdween de bus, slachtoffer van de bezuinigingen op de bibliotheek.

Nu - het kan vreemd gaan - is ten gevolge van weer een bezuinigingsronde op de bibliotheek de Bibliobus er ineens weer, zij het ditmaal met alleen jeugdboeken (in een steeds wisselende collectie).

Hij staat ook weer op dezelfde plaats; naast de Leidse Houtschool op donderdagen van 15.30 tot 17.00 uur.
Op donderdag 19 september was de officiële opening, met heksen.

Een minder goede herinnering van 8 jaar geleden is de mislukte poging van een werkgroep uit Vogelwijk en Raadsherenbuurt om de bibilothekvoorziening in één of andere vorm voor de wijk te behouden. Argument was met name het gebruik door kinderen en ouderen. Tegenargument was de geringe benutting van de voorziening door de wijkbewoners. Onbekendheid speelde daarbij overigens ook een rol. Menigeen kwam er pas achter dat er een Bibliobus was door onze actie voor het behoud ervan.

Ik hoop dat de loop van de jeugd er nu goed in komt. Jammer dat de bus pas komt (15.30) als de nabij liggende basisscholen al een tijdje uit zijn, een half uur eerder zou beter zijn.

DE OUDE DOOS

Oude fototechnieken geven soms een verrassend fraai resultaat. Zoals bij deze foto, die in 1929 of 1930 is gemaakt bij de aanleg van de Leidse Hout. Op de achtergrond herkennen we de huizen die nog steeds het beeld

bepalen van de Warmonderweg. De Leidse Hout dankt zijn ontstaan aan D.J.J. de Koster, directeur van meelfabriek De Sleutels, die in 1925 een bedrag van 11.500 gulden aan de gemeente schonk voor de aanleg van

Vlieglawaai

De Commissie Geluidhinder Schiphol signaleert in haar Jaarverslag over 1995 dat het aantal klachten opnieuw is toegenomen.*

Interessant zijn vervolgens de reacties in de kranten. Een oud-gezagvoerder wijst er in de NRC van 5 sept op dat veel vliegtuigen door de verkeersleiding van Schiphol veel te vroeg naar de minimale naderingshoogte worden geleid. Een andere briefschrijver weet te melden dat er een soort van zwarte lijst bestaat van vliegmaatschappijen die met verouderde en zeer lawaaiige toestellen vliegen. Pikant is dat de Commissie Geluidhinder dat wel weet, maar aan geheimhouding gebonden is en daarover in het Jaarverslag niets zegt. Het is weer raak 's ochtends vroeg. 'Ben je ook wakker gevlogen door al die vliegtuigen?' hoor ik bij buurtgenoten om me heen. De Ver.Milieudefensie heeft zondag 27 oktober uitgeroepen tot bezinningsdag voor het milieu en pland een blokkade met ballonnen. De Leidse GGD heeft eerder dit jaar een telefonische enquête gehouden onder de inwoners van de Leidse regio. Daaruit kwam onder meer naar voren dat geluidsoverlast van vliegtuigen hoog scoort op de lijst van zaken die de leefbaarheid bedreigen.

* Het klachtenbureau van de Commissie Geluidhinder Schiphol is 24 uur per dag bereikbaar onder nummer (020) 601 5555.

Stationsgebied

In de vorige Raadsheer noemde ik de de voorgenomen naamsverandering van het Terweepark in Bargelaan. In het Leids Jaarboekje 1995 is een artikel van Jolanda Hendriksen en W. Hijmans verschenen, gewijd aan de Leidse hoogleraar anatomie en embryologie J.A.J. Barge. In september 1940 maakte Barge in een collegecyclus de studenten duidelijk dat de nationaal-socialistische rassenleer geen bestaansrecht had. De schrijvers merken op dat de in 1952 overleden hoogleraar een van de weinigen binnen het universitaire milieu was die 'intellectueel verzet' pleegden tegen de Duitse bezettende macht. [W. Hijmans, zelf oud-student van Barge, maakte de redactie op het artikel attent, n.a.v. onze vorige Raadsheer.]

Lantaarnpalen

Sommige bomen in de buurt lijken veel last te hebben van grondwerkzaamheden in de straat. Er zijn voor de zomervakantie water- en elektriciteitsleidingen vernieuwd en op dit moment is men volop doende de bekende groene lantarens te vervangen. De iep langs het Rozenpleintje die in het voorjaar al slecht in blad zat, is nu tot op de stam van zijn takken ontdaan. Het is niet goed duidelijk of er van de kant van de gemeente Leiden voldoende aandacht bestaat voor deze mogelijke ondergrondse conflicten.

Bij de vervanging van de lantaarns gaat het er vreemd aan toe. Palen die je langs een snelweg verwacht verrijzen in de Johan de Wittstraat. In de Fagelstraat zijn de nieuwe palen wel van dezelfde grootte als de oude vertrouwde groene exemplaren. Alleen het aantal is wat opgevoerd. Hoe sterk de aanblik van de Raadsherenbuurt zal veranderen, valt nu nog niet goed te beoordelen. (zie ook 'Nieuws van het bestuur')

Zeldzaam: twee lantaarnpalen pal naast elkaar

COLLECTEREN

Johanniek van der Molen

Soms, als de bel gaat, staat er een collectant(e) voor de deur.

Onlangs was het Koningin Wilhelmina Fonds aan de beurt, de kankerbestrijding. Een straatgenote houdt me de bus voor. En ik herinner me de aankondiging d.m.v. een folder en enveloppe, dat ik had kunnen vullen om nu in de collectebus te doen. Gauw pluk ik mijn portemonnee uit mijn jaszak. Ziezo. Alsjeblieft. Dankjewel. Een dag later krijg ik dezelfde bus voorgehouden bij de ingang van AH. Allemaal vrijwilligerswerk.

In de Fagelstraat woont Charlotte van Alphen. Ze is wijkhoofd voor de KWF-collecte. Net als andere vrijwilligers legt ze graag de nadruk op het vrijwilligerswerk zelf.

"De wijk," zo vertelt ze, "omvat het hele gebied tussen Warmonderweg en het station, dus ook de Vogelwijk en het gebied rond de Boerhaavelaan. De wijk is opgedeeld in dertien stukken. We collecteren er dus met dertien mensen. Zes daarvan komen uit de Fagelstraat (je kent de mensen in je onmiddellijke omgeving het beste; die spreek je het makkelijkst aan), twee uit de Johan de Wittstraat. En er zijn twee oud-Fagelstraters die nog steeds meedoen. Het zijn ook zeer trouwe collectanten, daar bof ik mee, de meesten doen dit al vele jaren."

Als wijkhoofd heeft ze tot taak te zorgen dat de collectanten hun bussen krijgen, raambiljetten hebben, materiaal voor de huis-aan-huis-verspreiding (de envelopjes dus) ontvan

gen, en beschikken over de officiële machtiging. En ze schrijft de bedankjes na afloop, waarbij iedere collectant ook hoort wat hij of zij heeft opgehaald. Aan het tellen van de inhoud van de bussen doet ze ook mee, samen met andere wijkhoofden en hulpen, in het Diaconessenhuis. Dat is altijd weer spannend. In Leiden werd ditmaal honderdveertigduizend gulden opgehaald!

Niet alle collectebussen zijn even vol. Of er verschil is tussen de straten? "In de flats zijn mensen minder vaak thuis; maar ze geven zeker niet minder. En de collectanten houden bij op welk adres ze contact hebben gehad; gaan zonodig een tweede keer langs en doen als er weer geen contact is een envelop met girobiljet in de bus."

"Voordat ik het deed was mevrouw Koor-eman wijkhoofd, van 1976 (actie geven voor leven) tot 1988. Die woonde ook in de Fagelstraat, op nummer 8.

"Eind oktober verhuizen we naar Wassenaar. Gelukkig neemt Yvonne Bergmeyer uit de Johan de Wittstraat mijn taak over."

Na het gesprek dat ik met haar heb komt ze, hoe kan het anders, in de Kempenaerstraat mevrouw Kooreman tegen. Die vertelde dat ze een keer met andere collectanten, toen ze zagen dat er niet werd gecollecteerd aan de Oegstgeestse kant van de Warmonderweg, stiekem ook daar aan de slag gingen. De anekdote ligt even later opgeschreven in mijn brievenbus.

TERMINALE THUISZORG

Willemien Knibbe, Warmonderweg 45

Ofschoon ik vier jaar geleden, in verband met ziekte van mijn moeder, afscheid heb moeten nemen van Terminale Thuiszorg, werd mij toch gevraagd hier iets over te vertellen.

Terminale Thuiszorg, de naam spreek voor zichzelf, werd negen jaar geleden opgezet in

Oegstgeest.

Veel mensen geven er de voorkeur aan in eigen vertrouwde omgeving te sterven. Onze bedoeling is om patiënt en familie bij te staan in deze laatste fase.

Van het begin af ben ik erbij geweest. Het was een goede tijd. Je maakt veel mee en krijgt een band met patiënt en familie en het

was heus niet altijd verdrietig. Er was een goede band met je collega's (15 - 20) en je had altijd een coördinatrice op wie je terug kon vallen.

Ééns per maand kwamen we bij elkaar om te praten, ervaringen en eventuele emoties uit te wisselen, terwijl privacy gewaarborgd blijft. Het is een goed gevoel om op deze manier iets voor een ander te zijn en ik voel me

dankbaar dat ik dit heb mogen doen. Mocht U hiervoor interesse hebben, dan wil ik er graag meer over vertellen en doorverwijzen. Je werkt op afroep in dagdelen, soms 's nachts en indien nodig wordt er een opleiding gegeven.

Nieuwe vrijwilligers zijn welkom!

(Willemien Knibbe, tel. 5175495).

De familie Brouwer, Fagelstraat 2, bezorgt altijd De Raadsheer. Ook dat is vrijwilligerswerk!
Van links naar rechts: Ineke, Tom en Frank. Moeder Anke ontbreekt op de foto.

HELPEN OP DE BASISCHOOL WEL OF GEEN VRIJWILLIGERSWERK?

F. Bigaré, Johan de Wittstraat 37

Waarom je als ouder op school helpt met allerlei klussen? Daar zijn een heleboel redenen voor te bedenken: het zit je in het bloed, je kan geen nee zeggen, het is puur eigenbe-

lang want belangrijk voor je kinderen dat er op school allerlei nuttige en leuke dingen gebeuren, uit nieuwsgierigheid met de gang van zaken, en iemand moet het toch doen!

en hoe leuk

zijn tent nog maar eens op, achter het toneel: keep on camping. We waren er klaar voor, of toch niet?

Want wat we echt niet hadden verwacht, was dat een kwartier voor de voorstelling het theater al vrijwel geheel gevuld was. Normaal begint dat tijdens de voorstelling pas een beetje vol te lopen en nu leek er tegen tweeën geen plek meer over te zijn. Tijdens de voorstelling begonnen toeschouwers zich

aan de overkant van het water, rond het toneel te nestelen en enkelen bezetten zelfs het toneel, anderen daarmee het uitzicht benemend. Uiteindelijk is alles goed afgelopen, ondanks nogal wat kwaadaardige wespen, en hebben ruim 1000 mensen, een record van jewelste, een aangename middag gehad dankzij een voorstelling van een groep razend enthousiaste Amsterdamse kinderen. Als het Leidse-Houttheater nu nog zijn bestaansrecht niet heeft bewezen...

IN, OM EN BOVEN LEIDEN

Maarten Mentzel

Valkerhout en Rijsbrug

Even voor Prinsesjesdag lekte de zogeheten Randstadnota uit. Daarin geeft het Kabinet zijn visie op de ruimtelijke ontwikkeling voor de Randstad tot 2010. Ook rondom Leiden staat er heel wat op stapel. Aan de westzijde van Leiden zouden Rijsbrug en Valkerhout als nieuwe locaties voor wonen en werken ontwikkeld moeten worden. Met het laatst genoemde gebied wordt het militaire vlieg-

veld Valkenburg bedoeld en met Rijsbrug zullen de ontwerpers een vergroot Rijsburg bedoelen. Waar men langzamerhand nieuwsgierig naar wordt, is een visuele onderbouwing van die plannen, bijvoorbeeld door maquettes en 'virtual reality'. Nieuwe filmtechnieken zouden de discussie over de afweging van nieuwbouwlocaties, bedrijventerreinen, wegen- en railinfrastructuur tegenover de huidige situatie wat tastbaarder kunnen maken. (NRC Handelsblad 6-9-96)

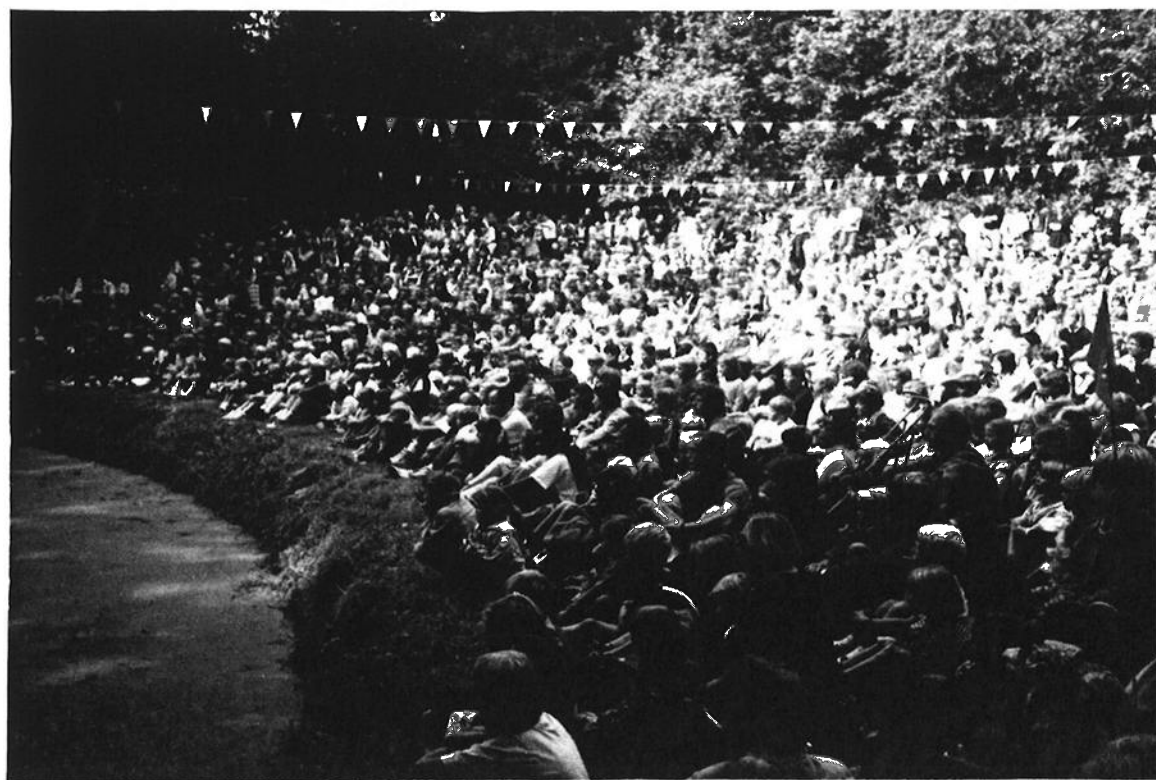
LEIDSE HOUTTHEATER OF HOE HET TOCH GOED AFLIEP

Gerard Schelvis

Het lidmaatschap van de werkgroep Leidse-Houttheater vergde meer dan anders een roestvrij stalen zenuwstelsel, aangezien tot twee maal toe de weersverwachtingen niet bepaald reden gaven tot blind vertrouwen in een goede afloop. Op 21 juni moest het Oegstgeester Jeugd Symfonieorkest alles op haren en snaren zetten om de instrumenten enigszins droog te houden, nadat de bui, die we al dagen hadden zien hangen, tijdens een ouverture van Rossini losbarstte. Een druipnatte dirigent verklaarde overigens na afloop, een geweldige middag te hebben gehad en veel te voelen voor een herhaling in hopelijk drogere omstandigheden.

De week voor 1 september was gevuld met bange voorgevoelens en benarde twijfel. Nu we alles netjes voor elkaar hadden, nu we ons hadden weten te verzekeren van enige grondstoffelijke hulp van de gemeente Leiden, van geldelijke steun van de Winke-

liersvereniging Kempenaarstraat (waarvoor nog onze hartelijke dank), en daarnaast instituties als de Vrienden van de Leidse Hout en de Buurtvereniging ons trouw waren blijven steunen (eveneens veel dank), zou waarschijnlijk alles voor niets zijn. Dagen ervoor zijn we al druk in de weer geweest, onder andere om een plankieren vloer naar Leiden te halen voor het circus. Veel dank zijn we verschuldigd aan een aantal buurtgenoten die daarvoor auto en aanhanger beschikbaar stelden. Ook SRV-man Peter van Haasteren verleende weer spontaan en belangeloos zijn medewerking en nou zou de regen verdorie toch weer natte roet in het eten gaan gooien. Zondagmorgen vroeg regende het nog. Gelukkig brak tijdens de buurtloop de zon door. Wij hielden nog even ons hart vast, maar langzamerhand werd duidelijk, dat de voorstelling in ieder geval door kon gaan. Om de apparatuur van Elleboog te vrijwaren van al te veel water, zette Tom van Leeuwen

Hoe druk het was

Dat iedere ouder overtuigd is van het nut en de noodzaak van allerlei activiteiten op school, naast leren lezen, schrijven en rekenen, staat buiten kijf. Onze kinderen moeten immers kunnen terugkijken op een ontspannen, plezierige schooltijd. Dat daar vaak veel ouderhulp bij nodig is lijkt echter de meeste ouders te ontgaan. Of althans, die indruk krijg je. De meeste kritiek op activiteiten krijg je merkwaardig genoeg van ouders die je nooit op school ziet helpen.

Als ik alleen maar naar school ging om 's

ochtends mijn kind te 'dumpen' dan zou ik dat als zeer onprettig ervaren: wat gebeurt er op school, hoe is de sfeer, hoe functioneert mijn kind daar gedurende zoveel uren per dag, hoe is de leerkracht, enz. Allemaal facetten van het leven van mijn kind waar ik veel belang aan hecht.

Helpen op school doe ik geheel vrijwillig, maar voor mij is het geen vrijwilligerswerk. Het is voor mij een verlengstuk van de leefwereld van mijn kind waar ik, op een zekere afstand, graag deel aan wil hebben.

PLEEGGEZIN VOOR MONGOOLTJES EEN INTERVIEW MET JOL VAN BREUKELLEN

Emily Groenewegen-Gülcher

Aan de rand van de buurt woont de familie van Breukelen. Al 23 jaar zijn zij pleeggezin. Geen wonder dat Jol van Breukelen zichzelf eerder ziet als een professionele pleegmoeder dan een vrijwilliger. Voor haar en Henk was de keuze voor een pleegkind toen hun zoon Gijs één jaar was een alternatieve vorm van gezinsuitbreiding.

Aan het eind van de middag ga ik even bij Jol langs voor dit artikeltje. De drie kinderen zijn net uit school en moeten zich nog even uitleven voor ze buiten kunnen gaan spelen. Vonneke, Frans en Manuel (15, 11 en 8 jaar oud) zijn mongooltjes, ieder met hun eigen verhaal hoe ze in het pleeggezin terecht kwamen. Vonneke en Frans wonen al vanaf hun babytijd in het gezin, Manuel kwam 2 jaar geleden. Hij kwam voor even tijdelijk en is dus gebleven.

Jol vindt dat hun pleegkinderen niet echt gehandicapt zijn, ook niet zielig of zo, ze zijn wel anders. Vonneke ging destijds gewoon naar de Leidse Hout School, omdat ze dat sociaal aankon; ze zit nu sinds 2 jaar op de school voor Zeer Moeilijk Lerende Kinderen. Frans en Manuel gaan naar een kinderdagverblijf. Die zijn qua gedrag moeilijker in de hand te houden, dat zou op een basisschool niet kunnen.

Jols betrokkenheid op deze kinderen komt deels voort uit dat ze zelf is opgegroeid met een mongoloïde zusje. Henk bracht de voogdij vereniging voor gehandicapte kinderen (die kinderen in een pleeggezin plaatsen) via zijn werk in hun gezin. Jol van beroep lerares, vindt zichzelf de aanjager van hun pleeggezin. Pleegkinderen zijn haar hobby, Henk heeft op zijn beurt wat meer tijd nodig te

wennen aan de kinderen. Hij geniet er dan ook erg van en de kinderen zijn gek op 'papa Henkie' Nu hij met pensioen is, heeft hij meer tijd voor zichzelf, dat is jarenlang wel anders geweest. Op het moment van dit gesprek zit hij met hun geadopteerde zoon 5 weken in Indonesië.

Aan het eind vertelt Jol dat ze met een vervoersprobleem zit. De twee jongste kinderen kunnen niet zelf fietsen. Jol zou graag een fiets willen hebben waarop ze zich samen met de kinderen op een veilige manier kan verplaatsen. Een driewieler voor de stabiliteit. Ze denkt aan iets als een indonesische fietstaxi. Wie kent iemand die vindingrijk en handig is, een uitvinder?

De kinderen fietsen zoveel liever dan dat ze lopen. Dat schiet niet op en je wordt er zo moe van!

VRIJWILLIGERSWERK 3

A. Woortman, Fagelstraat 47

Inderdaad: WERK. Als u denkt dat vrijwilligers hun taak - zo nu en dan als het uitkomt - kunnen doen, dan hebt u het mis. De organisatie - of de persoon - waar men zich op gaf rekent op hen. Al hebben ze geen contract getekend, ze hebben zich moreel verplicht om op afgesproken tijden beschikbaar te zijn.

Wat beweegt mensen om zich aan te melden als vrijwilliger? Ik geloof dat eigen belang geen rol speelt. Meestal krijgt men stank voor dank. Bewogenheid met de andere mens is één van de voornaamste redenen om het vrijwilligerswerk op zich te nemen. Als voorbeeld moge ik noemen een oudere dame uit de buurt (zij woont er nu niet meer), wier man was opgenomen in Wijckerslooth en geen kans zag om hem te bezoeken, omdat zij slecht ter been was en er nog geen dorpsbus van de Stichting Welzijn Ouderen Oegstgeest (SWOO) reed en dus dagelijks met een dure taxi heen en weer moest rijden. Mijn vrouw zaliger nam op zich om dagelijks een autobezittende buurtbewoner te vragen één keer in de week als vrijwilliger die dame te

rijden. En dat lukte in deze buurt. En dan denk ik aan die dame in onze straat, die maanden lang een oudere buurvrouw naliep, zo nodig voor haar kookte, totdat zij in een verpleeghuis kon worden opgenomen. Wat te zeggen van die bestuursleden van onze vereniging en van de redactie, waar we op rekenen zonder dat zij daartoe worden aangespoord door een geldelijke compensatie. En wee hun gebeente als zij hun taak niet vervullen. Dan krijgen zij er van langs in de ledenvergadering.

Ik heb meerdere malen in dit blad de SWOO genoemd, die altijd voor ouderen - ook uit deze buurt - klaar staat. Zelf ben ik vijf en twintig jaar actief vrijwilliger geweest. Waarom? Ik was als marineofficier met mijn vijftigste met ontslag gegaan. Om wat om handen te hebben begon ik te helpen met de stencildienst voor het Kontaktblad; al vlug zat ik in de redactie waaronder het uittypen van de kopij. Gelukkig kreeg ik assistentie van een echte vrijwillige secretaresse. Tussen twee haakjes. Ouderen in onze wijk kunnen dat Kontaktblad ook krijgen, alleen we krij-

UITSLAGEN RAADSHERENLOOP EN SALADEWEDSTRIJD 1996

Titia Bouma

De laatste dag van de vakantie, een zonnige zondagmorgen, een goede opkomst en er werd heel hard gelopen, die 1ste september. Hieronder volgen de uitslagen. Het bestuur had verzuimd voor vier bekers te zorgen. Dit is inmiddels recht gezet. Joep van den Broek en Yrthe Goudriaan krijgen een beker met hun naam er op en mogen die houden. Colin Vrieze mag zijn wisselbeker houden, omdat hij voor de derde keer won. Wie verslaat hem volgend jaar? En Fransje Hardeman krijgt de nieuwe wisselbeker voor de dames en moet maar zien of ze volgend jaar weer kan winnen van mijn mama, of van mij! al doe ik niet met de dames mee.

HEREN ...

1.	Colin Vrieze	18.57
2.	Gerard v.d. Wielen	20.35
3.	G. Boskamp	21.10
	Frans v.d. Broek	
4.	Frans Vos	22.00
5.	Hein Kroft	23.06
6.	Maarten Vrieze	23.33
7.	Maarten v.d. Plas	23.34
8.	Johan Kwestro	23.52
9.	Hans Rohloff	23.59
10.	Wim Schouten	25.25
11.	Marcel van Tilborg	26.35
12.	Geert Jan Marks	27.46
13.	Niels Blokker	30.33

HEREN 2,5 KM MET KIND ...

Ruud Goudriaan	16....
Jacques Hoogeveen (niet zien binnenkomen)	
Luuk Aelvoet	22.05

DAMES 5 km ...

1.	Fransje Hardeman	26.17
2.	Lieke van Boven	26.18

DAMES 2,5 KM MET KIND ...

Carla Wikkerman	19.28
Xandra Rotteveel	22.15

JONGENS 2,5 KM

1.	Joep v.d. Broek (10 jaar)	10.47
2.	Simon Thunissen (13 jaar)	10.52
3.	Arjan van Tilborg (8 jaar)	11.41
4.	Titus Klumper (9 jaar)	13.36
5.	Marc Biemans (8 jaar)	13.40
6.	Niels Hansen (10 jaar)	14.28
7.	Mathijs Hoogeveen (5 jaar)	18.10
8.	Daniel Blokker (5 jaar)	18.34
9.	Joost Vos (4 jaar)	18.38
10.	Stijn Falken (4 jaar)	20.....
11.	Jeroen Falken (6 jaar)	20.....
12.	Jurriaan Aelvoet (4 jaar)	22.09
13.	Arthur Aelvoet (2 jaar)	22.55

MEISJES ...

1.	Yrthe Goudriaan (12 jaar)	12.03
2.	Joosje van Tilborg (10 jaar)	12.05
3.	Maaïke v.d. Plas (11 jaar)	14.49
4.	Floor den Uyl (10 jaar)	
	Floor Kroft (8 jaar)	15.58
5.	Maha v.d. Plas (8 jaar)	16.07
6.	Rosa Scharloo (8 jaar)	16.12
7.	Renske Vos (8 jaar)	18.31
8.	Fanny Klumper (7 jaar)	19.28
9.	Edith Scharloo (4 jaar)	22.00
10.	Judith v.d. Wetering (4 jaar)	22.54

Winnares saladewedstrijd

De saladewedstrijd tijdens de buurtbarbecue werd gewonnen door Cor Kuijt, Warmonderweg 41. Zij kreeg het gouden sla-couvert. Helaas konden we niet beslag leggen op het recept (stel je voor!). Geheim dus. Maar wel gefeliciteerd.

NIEUWS VAN HET BESTUUR

Bestuur wil actie gemeente tegen vervuiling bij LAG-garage

Het bestuur heeft een brief naar het college van B&W gestuurd in verband met de LAG-garage in de Van Oldenbarneveltstraat. De Vereniging Raadsherenbuurt vraagt de gemeente in de brief om op korte termijn actie te ondernemen in verband met de vervuiling van de grond onder de garage.

Begin 1995 is in het pand een grondwater-spoelinstallatie opgesteld. Deze installatie werkt niet meer sinds het verlaten van de garage door de LAG. Het bestuur vreest dat de vervuiling nu meer kans heeft zich te verspreiden tot onder de tuinen van de aanliggende woningen.

Omdat de garage momenteel niet in gebruik is, zou juist nu onderzoek en eventuele schoonmaak relatief goedkoop en gemakkelijk kunnen gebeuren.

Een initiatief van enkele buurtbewoners om in de voormalige garage kantoorruimtes te gaan exploiteren, is door de onzekerheid over de vervuiling voorlopig gestrand. Het plan dat hiervoor is opgesteld, voorziet in een grondige verbouwing van het pand.

Komt er een nieuwe garage in het gebouw, dan wordt aan de grondvervuiling vermoedelijk niets gedaan. Er worden dan namelijk geen bouwvergunningen aangevraagd. Zo'n aanvraag leidt automatisch tot een bodemonderzoek met eventueel noodzakelijke maatregelen.

Nieuwe lantaarnpalen

Grijze palen in een groene buurt. De nieuwe verlichting van de Raadsherenbuurt heeft voor onrust en vooral onbegrip gezorgd. Met name de hoge lantaarnpalen met horizontaal gedeelte moeten het daarbij ontgelden. Initiatieven van het bestuur om andere palen - of in elk geval een andere kleur - te krijgen, zijn gestrand op onwil van de gemeente Leiden.

Al begin 1995 heeft het bestuur met de

gemeente contact opgenomen voor overleg. In de in totaal drie gesprekken werd duidelijk dat de plannen bepaald niet strookten met de ideeën van de Raadsherenbuurt.

Het bestuur heeft vervolgens twee verzoeken op tafel gelegd. In de eerste plaats is gevraagd om antieke lantaarnpalen, zoals die ook in de binnenstad te zien zijn. Dit werd geweigerd, omdat het prijsverschil met gewone palen tussen de zeven en achtduizend gulden bedraagt. Daarnaast is het gemeentelijk beleid alleen binnen de singels antieke lantaarns te plaatsen.

Ook het tweede verzoek, groen in plaats van grijs, werd van tafel geveegd. Ook hier ging het om een beleidskeuze.

Op de irritatie bij het bestuur over dit staaltje digitaal-denken, volgde de reactie: "De keuze voor lantaarnpalen is een onderdeel van de stedenbouwkundige visie van de gemeente Leiden. En zo'n visie is net kunst; daar mag iedereen een mening over hebben."

"De gemeente Leiden plaatst de Raadsherenbuurt dus gewoon op één lijn met bijvoorbeeld de Stevenshof. U vergelijkt een lommerrijke, oude wijk met een kille betonkolos", was het weerwoord van het bestuur. "Dat kunt u toch niet menen?"

"Inderdaad maken wij die vergelijking", verklaarde de verantwoordelijke ambtenaar. "En dat menen we wel degelijk."

Inmiddels is door een aantal bewoners een handtekeningenactie opgezet om te protesteren tegen de hoge lantaarnpalen in de Johan de Wittstraat. Het bestuur zal haar protest tegen de gang van zaken nogmaals onderstrepen in een gesprek met één van de wethouders.

Actie OPA

De oud papier container op het Rozenpleintje (Johan de Wittstraat) staat vanaf 1 oktober daar elke eerste dinsdag van de maand. De opbrengst van deze oud papieractie komt ten goede van Terre des Hommes en Artsen zonder Grenzen.

gen nooit de adressen door van de gemeente Leiden, van de 65-plussers. Als u het blad nog niet krijgt, even een berichtje naar de SWOO met naam, voornamen, geboortedatum en adres van beide partners met het verzoek om toezending van het Kontaktblad.

Ondertussen was ik secretaris van het bestuur geworden waar ik twaalf jaar lang mijn handen vol aan had. Één van de tijdrovende bezigheden was het met de hand bijhouden van het adressenbestand. Op het einde van

mijn tijd als secretaris schaften we een computer aan. Als vrijwilliger mocht ik het bestand daarin opslaan. Ik kan niet anders zeggen, dan dat ik met veel plezier het werk deed.

De SWOO heeft vele vrijwilligers nodig. Als u er voor voelt wat voor uw medemens te doen, dan meldt u zich in het dienstencentrum van de SWOO, Lijtweg 9 tel. 517 52 68.

VRIJWILLIGERSWERK: SCHAAKMEESTER

Maarten van der Plas, Hogerbeetsstraat 8 Basisscholen draaien voor een deel op de inzet van vrijwilligers.

De werkdruk van leerkrachten is zo hoog dat voor de extra's, feestjes, schoolreisjes, leesles, creatieve vakken de inzet van ouders onontbeerlijk is. Omdat er steeds meer moeders werken en het ook al voorkomt dat vaders wat minder werken wordt er steeds meer gesproken over inzet van ouders in plaats van moeders.

Ik ben als vader op Woutertje Pieterse actief als "onbezoldigd schaakmeester". In de pauzes op de dinsdagen geef ik schaakles.

Dat komt neer op het organiseren van een schaakcompetitie gedurende eerste helft van het schooljaar. In de maanden daarna geef ik les aan kinderen die de eerste beginselen nog moeten leren. Bijkomende activiteiten zijn het jaarlijkse toernooi van Leidse basisscholen gevolgd door een regionaal toernooi en in 1995 voor het eerst deelname aan de landelijke finale ronde. Ook wordt aan het einde van elk schooljaar het Woutertje Pieterse schaakkampioenschap georganiseerd. Ik doe het al jaren, dat komt natuurlijk omdat het gewoon heel leuk vrijwilligerswerk is.

CO VERHOOGPRIJS VOOR DE LEIDSE VRIJWILLIGER

Leiden kent sinds 1993 een Leidse vrijwilligersprijs. De redactie, die daar ook niets van wist, ontving net als andere plaatselijke (buurt)kranten een persbericht met folder. De redactie ontvangt wel vaker persberichten, bijvoorbeeld over tentoonstellingen. Voor een blad dat maar vier keer per jaar verschijnt komen die aankondigingen meestal te laat. En ze hebben doorgaans niets met de buurt te maken.

Maar dit keer is het persbericht voor ons op tijd en betreft het een onderwerp dat naad-

loos aansluit bij het thema voor dit nummer: vrijwilligerswerk.

Aan de folder en het persbericht ontleen we het volgende:

De prijs wordt toegekend in drie categorieën, namelijk aan

- * een individuele vrijwilliger
- * een werkgroep of vereniging die bestaat uit alleen vrijwilligers
- * een organisatie waarbij het vrijwilligerswerk ondersteund wordt door één of meer betaalde krachten.

Kent u die vrijwilliger die belangeloos en trouw bezig is voor een ander, voor kinderen, ouderen, gehandicapten, buurtbewoners, een sportclub, een muziekvereniging en vindt u dat zij voor het voetlicht geplaatst moeten worden? Vrijwilligers en/of vrijwilligersorganisaties kunnen worden aangemeld door het invullen van formulieren die verkrijgbaar zijn bij de Leidse Vrijwilligerscen

trale, Breestraat 117 en bij filialen van de VSB Bank in Leiden. Inleveren vóór 15 oktober bij de Leidse Vrijwilligerscentrale. Een jury, gevormd uit verschillende geledingen van de samenleving, zal zich over de aanmeldingen buigen. Op 7 december wordt de prijs uitgereikt. Inlichtingen: Els Jansen of Elly van der Horst, tel. 5168150, op werkdagen van 9-16 uur.

GEMENGD NIEUWS

Tehuis gezocht voor

Cypers katertje, ongeveer zeven weken oud. Te bevragen bij de familie Schelvis, Fagelstraat 3, tel. 5174439.

Van wie is de groene vuilcontainer

die nu al een maand op de stoep is blijven staan na een dinsdagse ophaalbeurt van de gemeentereiniging. Je zou toch zeggen dat iemand hem moet missen. Stoep Fagelstraat 16 en 18.

Familieberichten

Geboren:

- * Timca Elisabeth, op 3 augustus 1996, dochter van Lieke Paulides en Hans Pruijt, zusje van Maarten, Johan de Wittstraat 55.

Vertrokken:

- * M.H. Teunissen en echtgenote, van Johan de Wittstraat 39 naar elders in de stad.
- * F. en H. Burger-Bastiaans, van Rijnsburgerweg 75 naar Bachstraat 752 in Leiden.

Nieuwe bewoners:

- * Van Beuningenlaan 2: Leta Janssen en Arie v.d. Wetering, met Lukas, Judith en Emma.

- * Van Oldenbarneveltstraat 36, per 1 september: Hanno Pijl, internist, en Esther van Zuuren, dermatoloog in opleiding, beiden werkzaam bij het AZL. Hanno gaat per 1 oktober voor een jaar naar Amerika. In San Antonio, Texas, gaat hij stofwisselingsonderzoek doen bij patiënten met diabetes type II. Huisdieren zijn er nog niet, maar er wordt gedacht over mogelijk 2 poezen "ooit".
- * Fagelstraat 12, per 1 oktober: Dominique en Leo Visser-de Cuyper met hun zoons Thibaut en Cédric, hun dochter Julie en de kanarie Brutus. Leo is als internist werkzaam bij het AZL en ook Dominique werkt daar op de afdeling hemaferese van de bloedbank.
- * Van Oldenbarneveltstraat 22, per 1 oktober: Alexander en Judith Tilli-Verbij, met hun zoontje Max die op 5 december 4 wordt en hun dochter Renée, nu bijna 2 jaar jong. Ze hebben een 8 jaar oude poes met de naam Poes.
- * Van Oldenbarneveltstraat 34, per 16 september: Els van der Gaag en Jos Kok. Els werkt als beleidsmedewerker bij een woningbouwvereniging in Den Haag en Jos is werkzaam bij de verzekeringsmaatschappij Aegon.

INHOUD

Redactioneel	pag. 01
Nieuws van het bestuur	pag. 02
Uitslagen raadsherenloop en saladewedstrijd 1996	pag. 03
Leidse Houttheater, of hoe het toch goed afliep	pag. 04
In, om en boven Leiden	pag. 05
Bibliobus weer terug!	pag. 07
De oude doos	pag. 07
Het hutspot-mysterie	pag. 08

Thema: *vrijwilligerswerk*

In het bestuur van de badmintonclub	pag. 11
Kinderdagverblijf	pag. 11
Vrijwilligerswerk 1	pag. 12
De zomer van Bertus	pag. 13
Vrijwilligerswerk 2	pag. 13
Collecteren	pag. 15
Terminale thuiszorg	pag. 15
Helpen op de basisschool	pag. 16
Pleeggezin voor mongooltjes	pag. 17
Vrijwilligerswerk 3	pag. 18
Vrijwilligerswerk: schaakmeester	pag. 19
Co Verhoogprijs voor de Leidse vrijwilliger	pag. 19
Gemengd nieuws	pag. 20
Thema volgende Raadsheer	pag. 21

REDACTIONEEL

Johanniek van der Molen

Je weet nooit van tevoren wat je teweegbrengt als je voor de volgende aflevering van De Raadsheer een thema aangeeft. Ditmaal is het 'vrijwilligerswerk' en het aantal reacties en vooral ook de inhoud ervan is hartverwarmend. Natuurlijk is er schroom om te vertellen wat je allemaal belangeloos doet of deed. Maar voor alle vrijwilligers telt in de eerste plaats het werk zelf. Daar wordt vol overgave verslag van gedaan. Voor mij als bioloog is het duidelijk: de mens is inderdaad een sociaal dier. Gelukkig maar. En gelukkig een buurt waarin zo velen dat zichtbaar willen maken. Verslagen van gebeurtenissen in de buurt, zoals de raadsherenloop en de voorstelling van het kindertheater in de Leidse Hout.

Nieuws van het bestuur, met commentaar op de nieuwe lantaarnpalen en verontrusting over verontreinigde grond bij de voormalige LAG-garage. Ook weer een paar kindertekeningen, die eigenlijk in het vorige nummer hadden moeten staan. De vaste rubriek In, om en boven Leiden, met nieuws over Het verhaal over het hutspot-mysterie. De rubriek De oude doos, met een foto van de Leidse Hout in wording.

En dan natuurlijk de pagina's die gevuld zijn over vrijwilligerswerk, het thema voor deze keer.

Veel leesplezier!

REDACTIE RAADSHEER

Rita DeCoursey

Fagelstraat 39, tel. 515 58 86

Gijsbert van Es

Fagelstraat 38, tel. 517 29 30

Emily Groenewegen-Gülcher

Rijnsburgerweg 151, tel. 517 47 05

Maarten Mentzel

Johan de Wittstraat 38, tel. 517 25 70

Johanniek van der Molen

Fagelstraat 16, tel. 515 71 35

Janny van Nieuwkoop

Van Oldenbarneveltstraat 28, tel. 517 21 76

Aan deze aflevering werkten voorts mee
(in alfabetische volgorde)

Wil Ballego, F. Bigaré, Marjanne Bontje, Titia Bouma, Joyce Hes, Gera Jansma-van Schouwenburg, Willemien Knibbe, Flin Nortier, Maarten van der Plas, Gerard Schelvis en A. Woortman

Tekening omslag: Tinke Bruna

De Raadsheer is een uitgave van de Vereniging Raadsherenbuurt te Leiden.

Het blad verschijnt tenminste 4 maal per jaar.

De redactie is voor haar beleid achteraf verantwoordig aan het bestuur van de vereniging.

Gesigneerde artikelen komen voor verantwoording van de auteur. Ingezonden stukken kunnen worden ingekort.

Eerstvolgende aflevering: december 1996

Copy graag vóór 8 december 1996 bij redactie-secretariaat, liefst aangeleverd op diskette.

Oplage : 375 exemplaren
Redactie-adres : Fagelstraat 16

BESTUUR VERENIGING RAADSHEREN-BUURT

Rob van Berge Henegouwen

Johan de Wittstraat 45, tel. 517 47 13

Niels Blokker

Van Oldenbarneveltstraat 27, tel. 515 42 47

Rianne Boonstra

Fagelstraat 16, tel. 515 71 35

Titia Bouma

Fagelstraat 37, tel. 517 00 63

Frank Nortier (penningmeester)

Fagelstraat 41, tel. 517 54 68

Peter Pot (voorzitter)

Johan de Wittstraat 17, tel. 515 43 71

Jeanet van der Vlist (secretaris)

Johan de Wittstraat 46, tel. 517 45 24

Flip Spierenburg

Johan de Wittstraat 47, tel. 515 36 90

CONTACTPERSONEN IN DE BUURT

Gevonden Voorwerpen:

Rita DeCoursey (zie redactie)

Contacten met OPA:

Frank Nortier (zie bestuur)

Openlucht-theater:

Tom van Leeuwen

Johan de Wittstraat 34, tel. 515 59 97

Ouderenhulp:

Rob Grootenhuis

Fagelstraat 14, tel 515 47 69

Diefstal/inbraak:

Rob Grootenhuis

Fagelstraat 14, tel 515 47 69

Vereniging Vrienden van de Leidse Hout:

Rob Mante

Johan de Wittstraat 3, tel. 515 47 70

Buurtarchivaris:

Rob Mante (zie direct hierboven)

Meldingen verhuizingen, geboortes e.d.:

Jeanet van der Vlist (zie bestuur)

Telefooncirkel:

Atie Van Wely

Warmonderweg 27, tel. 517 09 10

Laatste nieuws over lantaarnpalen

Lonneke Jansen en Albert Koopman uit de Johan de Wittstraat delen mee dat de handtekeningenactie succes lijkt te hebben: na overleg tussen Peter Pot, voorzitter van de buurtvereniging, en gemeente is afgesproken

*dat er geen nieuwe 6 meter palen worden geplaatst

* dat de gemeente in de JdeWittstraat een proef neemt met palen van 4 meter

* dat als er voldoende lichtopbrengst is in de hele JdeWittstraat 4 meter palen komen.

Inbraken in de buurt

Onlangs is op verschillende adressen in de buurt ingebroken.

De politie kan U tips geven voor beveiliging van Uw huis.

Camera en illustrator gevraagd

Sinds enige tijd kunnen in de Raadsheer foto's worden afgedrukt. De redactie zou graag beschikken over een 'buurtkrant-camera', met een rolletje voor louter buurtfoto's, een camera die bij de diverse evenementen door verschillende buurfotografen gehanteerd kan worden. Wie heeft er een goed werkende camera overcompleet in de kast liggen? De redactieleden houden zich aanbevolen (zie telefoonnummers op pagina 2 van deze krant).

Ook zoekt de redactie een illustrator voor de buurtkrant. Wie is de tekenkunst (enigszins) machtig en zou hier en daar een artikelje willen verfraaien met een tekening? Bel ons!

THEMA VOLGENDE RAADSHEER

De volgende Raadsheer komt uit rond Kerst.

Als thema voor die aflevering denkt de redactie aan poëzie. Gedichten dus.

Het kan zijn dat u zelf dicht of ooit gedichten geschreven heeft.

Het kan ook zijn dat u veel van gedichten of van een bepaald gedicht houdt en dat u daarover iets wilt vertellen.

Wellicht las u ooit een gedicht dat u emotioneel buitengewoon raakte. Wilt u daar iets over vertellen?

Of u las/droeg gedichten voor, misschien wel van Annie M.G. Schmidt - want wie deed dat niet - en heeft daarover nog een mooie anecdote te vertellen.

Verplicht gedichten lezen op school, bestaat dat nog? Gingen er haren overeind staan?

En waarom denken wij dat poëzie past bij Kerstmis? Toch niet vanwege de rijmmaand december

Administratiekantoor "De Raadsheer"

lid Nivak (mk 402)

Voor bedrijven:

- Jaarrapportage en OB-aangiften
- Salarisadministratie en LB-aangiften
- Pensioenen en Verzekeringen
- Gespecialiseerd in (para)medici en zorgsector Simpel-Fysio

Voor particulieren:

- Verzorgen + uitstel IB-aangiften

Johan de Wittstraat 45, 2334 AN Leiden
Tel.: 071-5157546 Fax: 071-5157552
van 09.00 uur tot 21.00 uur.

DE RAADSHEER

18de jaargang, nr. 3, september 1996

